

Роња, разбојничка кћи, Астрид Линдгрен

ХРАБРИ ВЕСЕЉАК

Роња је рођена на дан који је био ветровит. Лувис је певала док се порађала, јер је веровала да ће својом песмом учинити да њено дете буде прави весељак. На прозорима су крештале харпије: „Кра, кра, биће то дете грмљавине, кра, кра! Биће мало и ружно!“ Матис их је отерао, а Роња је стварно постала прави правцати весељак. Волела је да пева Вучију песму и да проводи дане у шуми. Знала је за Борку и његове разбојнике, слушала је толико прича о њима. Једног зимског дана Роња је упала у снег и није могла да изађе. Дошао је Бирк, Борков син, који је хтео да јој помогне. Роња је једва пристала. Било јој је јасно да је боље да пристане него да се смрзне. Кад ју је спасао, Роња му је била веома захвална. Од тада почеше тајно да се састају. Пошто су Матис и Борка мрзели, а Роња и Бирк заволели, морали су да побегну од куће. Уселили су се у Медвеђу пећину. На крају књиге, Матис и Борка су се помирили, а Ћелави Пер, најстарији разбојник и први разбојник којег је Роња икад волела, напусти овај свет.